

8. video – Vzdělávání dětí: poslání, výzva, radost

1.

Učit se čelit dnešním výzvám

Massimo:

„Jsme Massimo a Patrizia, italská misionářská rodina, manželé 25 let a máme 12 dětí. Žijeme v Maastrichtu v Holandsku jako putující misionáři.“

Javier:

„Jsme Javier a Araceli. Máme 10 dětí a čekáme 11. Jsme misionáři v ruském Petrohradě“.

„Stvořitel (dal) muži a ženě podíl na díle svého stvoření a současně je učinil nástroji své lásky tím, že svěřil do jejich odpovědnosti prostřednictvím předávání lidského života budoucnost lidstva.“ AL 81

Svatý otec

„Rodina má přirozené povolání vychovávat děti. Nevzdávejte se (možnosti) mít děti ze strachu, že je nebudete schopni vzdělávat a připravit na životní výzvy a zodpovědnost. Být rodiči vyžaduje lásku a touhu přinášet ze sebe to nejlepší.“

„Rodina nemůže přestat být místem ochrany, doprovázení a vedení, i když je třeba nově vynalézt její metody a objevit nové prostředky.“ AL 260

„Kdyby zralost byla jen rozvinutím něčeho, co už je obsaženo v genetickém kódu, nebylo by mnoho co dělat. (...) „Je nezbytné, aby nás každé dítě překvapovalo svými plány, které pramení z takové svobody, která boří naše schémata, a je dobře, že se to děje.“ AL 262

Patrizia:

„To je to, o co se snažíme, i když jsme slabí: od dětství je vedeme k Eucharistii, modlíme se s nimi ráno, večer před jídlem a zvláště v neděli, kdy je slavnostní oběd a otec se každého z nich ptá, jakým Slovem k tobě Bůh promlouvá. Prostřednictvím tohoto dialogu si děti zvykají vyrůstat s vědomím, že Bůh je přítomen a jedná v jejich životech.“

„Ve výchově dětí musí mít své místo předávání víry. To je ztíženo současným životním stylem, pracovní dobou, složitostí dnešního světa, v němž se mnozí podřizují hektickému životnímu tempu, jen aby přežili. Přesto musí být rodina nadále místem, kde se děti učí osvojovat si důvody a krásu víry, modlit se a sloužit bližnímu.“ AL 287

Pozvání k zamyšlení:

Každý den zažíváme, jak zásadní je dialog v každém vztahu. V mém vztahu s Ježíšem: jak zásadní je dialog s Ním? Mezi spousty slov, která během dne slyším, jsem schopen najít si čas naslouchat Slovu Ježíše?

V rodině:

Večer si najdeme čas na to, abychom si jako rodina společně povídali o uplynulém dni. Jako rodiče věnujme při večeři zvláštní pozornost tomu, co říkají naše děti.

Ve společenství nebo ve skupině:

Pozvěme k sobě domů na modlitbu jinou rodinu.

2.

Říct ano Kristu

Svatý otec

„Otcovství a mateřství jsou nezastupitelné role. Mateřství ukazuje, jak přinést lásku a ochranu lidské křehkosti. Otcovství odhaluje dětem neprozkoumané horizonty a tvoří základ mravního života, který jim umožňuje odvážně budovat vlastní životní projekt. Ale je toho víc. Každá matka dětem připomíná, že zdrojem jejich bytí je Otec s velkým „O“, který po nich touží. V tomto vědomí se rodí víra. Úkolem rodičů je vytvářet prostředí, ve kterém mohou nové generace říci Kristu ano a dovolit Mu, aby se v jejich životech projevil a vedl je za ruku.“

*„Víra je Boží dar. [...] je třeba prosit Boha, aby působil v našich srdcích, tam, kam my nepronikneme.. [...] nejsme majitelé daru, ale jeho pečliví správci. Všechno **naše tvůrčí úsilí je příspěvek, kterým spolupracujeme s Boží iniciativou.**“ AL 287*

*„...**duchovní zkušenost se nevnucuje, nýbrž se jim (dětem) svobodně nabízí.** Podstatné je, aby konkrétně viděly, že pro jejich rodiče je skutečně důležitá modlitba. Proto chvíle modlitby v rodině a úkony lidové zbožnosti mohou mít větší evangelizační sílu než všechny katecheze a proslovy.“ AL 288*

Javier: „Víme, že jim předáváme víru a učíme je žít křesťanské poslání. Učí se žít s Bohem od malička. Naučili se, že mohou odpouštět, milovat různými způsoby jako miluje Bůh, že mohou objevovat různé způsoby života. Rozhodli jsme se žít uvnitř Církve a přejeme si to i pro ně. V naší rodině se společně modlíme, s vědomím, že Pán je uprostřed nás, pomáhá nám, podporuje nás a povzbuzuje.“

*„**Proto „manželů, matek a otců, je třeba si velmi vážít jako aktivních subjektů katecheze** [...] Katecheze v rodinách je velkou pomocí, protože je účinnou metodou formování mladých rodičů a vštěpování jim, že jejich posláním je hlásat evangelium ve vlastní rodině. AL 287*

*„Předávání víry předpokládá, že **rodiče v životě skutečně zakoušejí důvěru v Boha, že ho hledají, potřebují ho,** protože jenom tímto způsobem „jedno pokolení zvěstuje druhému tvé činy a oznamuje tvoji moc (Ž 145,4) a „otec pozná syny s tvou věrností“ (Iz 38,19). K tomu je třeba prosit Boha, aby působil v našich srdcích, tam, kam my nepronikneme.“ AL 287*

Pozvání k zamyšlení:

Znovu si přečtěme slova papeže Františka a za zamysleme se nad tím, jakými jsme otci a matkami. Jakými činy můžeme dětem ukázat, že jsme svůj život založili na Bohu?

V rodině:

Podělme se s dětmi o to, proč jsme se rozhodli žít v Církvi.

Ve společenství:

Jak bychom mohli zvýšit povědomí a vyškolit rodiče, aby se stali katechety? Jak může naše společenství/farnost povzbudit a ocenit katechezi, kterou dělají rodiče s vlastními dětmi nebo v rámci farnosti?

Vzdělávání v oblasti emocí

Svatý otec

„Ve věku, kdy je sexualita často redukována na pouhou konzumaci, je úkolem rodin vzdělávat své děti v oblastech emocí a sexuální zodpovědnosti, které respektují důstojnost člověka“.

„Kdo ale dnes o těchto věcech mluví? Kdo je schopen brát mladé lidi vážně? Kdo jim pomůže vážně se připravit na velikou a velkorysou lásku? Sexuální výchova se bere příliš na lehkou váhu.“ AL 284

„Sexuální výchova, která chrání zdravý stud, má nesmírnou cenu, i když si dnes někteří myslí, že je to pozůstatek starých časů. Je to přirozená obrana osoby, která si chrání svůj vnitřní život a brání se být považována za pouhý předmět.“ AL 282

Massimo:

„Vždy jsme pozorní k nebezpečím světa, zejména pokud jde o použití nových technologií. Jsme si velmi dobře vědomi nebezpečí, která se za nimi skrývají, takže jsme velmi ostražití. Snažíme se (děti) chránit – podporujeme je v používání počítače ve společných prostorách. Mobil jim dáváme až v dospělosti. Povzbuzujeme je, aby praktikovali ctnosti cudnosti, pokory, upřímnosti – ne moralisticky – ale sdílíme s nimi své osobní zkušenosti, kdy nám Pán v životě pomohl a že touží pomáhat i jim.“

„Výchovný proces, ke kterému dochází mezi rodiči a dětmi, může být usnadněn nebo zase ztížen stále promyšlenějšími technickými prostředky komunikace a zábavy. Když se užívají dobře, mohou být užitečné [...] Víme, že někdy tyto prostředky lidi nesbližují, ale vzdalují od sebe, jako když se v době jídla každý soustředí na svůj mobilní telefon nebo když se jeden z manželů ukládá k spánku a čeká na druhého, který tráví hodiny hraním si s elektronickým zařízením. [...] nelze ignorovat nebezpečí nových forem komunikace pro děti a dospívající; někdy v nich mohou vyvolávat apatii a odtržení od reálného světa. Tento „technologický autismus“ je snadněji vystavuje manipulaci ze strany těch, kteří ze sobeckých zájmů usilují proniknout do jejich soukromé oblasti.“ AL 278

Pozvání k zamyšlení:

Jak používáme technologie a jak vychováváme naše děti k jejich používání? Jak je v této velmi náročné oblasti vzděláváme v oblasti časové efektivity a respektu k vlastnímu tělu?

V rodině/ v komunitě:

Můžeme iniciovat školení v oblasti používání technologií. Naplánovat si „půst“ od televize a mobilních telefonů:

- v časech, kdy jíme
- jeden večer týdně, kdy si místo hraní na mobilech zahrajeme nebo něco společně podnikneme
- při společném výletu

Udělejme několik návrhů pro pozitivní využití našich zařízení, například:

- že děti naučí staršího člověka používat počítač/tablet
- nabídnout svůj čas k naslouchání osobě, která je daleko a žije sama, prostřednictvím a video chat